

Nr 799

Av herrar **Edström** och **Strandh**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 150, med förslag till taxeringsförordning, m. m.*

I proposition nr 150 till innevarande års riksdag har Kungl. Maj:t framlagt dels förslag till taxeringsförordning, avsedd att träda i kraft den 1 januari 1958, dels ock förslag till ändring i bl. a. 33 § 1 och 2 mom. taxeringsförordningen den 28 september 1928, vilken ändring är avsedd att tillämpas t. o. m. utgången av år 1957.

I båda förslagen har upptagits den sedan länge gällande föreskriften, att om uppgift till ledning vid annans taxering angående avlöning, arvode m. m. avser sådan förmån under endast en del av året, upplysning skall meddelas om den tidrymd, för vilken förmånen utgått. (37 § 2 mom. andra stycket resp. 33 § 2 mom. andra stycket.) Enligt vad vi inhämtat har det beträffande vissa slag av anställningar varit förenat med betydande svårigheter för arbetsgivarna att angiva den ifrågavarande tidrymden. Uppgiftsskyldigheten måste i allmänhet fullgöras av företagens centrala förvaltningar, men dessa kunna t. ex. inom en anläggningsindustri med en mängd arbetsplatser av mycket varierande storleksordning ofta icke utan betydande omgång och besvär införskaffa exakta tidsuppgifter från de olika arbetsplatserna, och det primärmaterial, varur uppgifterna skola hämtas, är icke alltid fullständigt och tillförlitligt.

Det inträffar inte sällan, att arbetare utan föregående anmälan utebli från arbetet, och den lokala arbetsledningen vet inte, huruvida fråga är om en tillfällig bortovaro, beroende t. ex. på sjukdom eller om vederbörande definitivt lämnat arbetet. Särskilt inom anläggningsindustrien är det vidare inte ovanligt, att en person med längre eller kortare avbrott arbetar hos ett och samma företag under ett flertal perioder under året. Att exakt redovisa dessa tidsperioder innebär ofta för uppgiftslämnaren ett betungande arbete, medan värdet därav ur kontrollsynpunkt synes tämligen ringa. Liknande svårigheter föreligga i stor utsträckning även inom skogsindustrien, särskilt då fråga är om ersättning för körslor, eftersom den som utför dessa vanligen har möjlighet att inom vissa gränser själv bestämma tidpunkten för arbetets utförande.

Taxeringsmyndigheterna ha ock i allmänhet beaktat dessa svårigheter. På hemställan av arbetsgivare, för vilka en rigorös tillämpning av den ifrågavarande bestämmelsen skulle verka särskilt betungande, ha myndig-

heterna i vissa fall godkänt, att å löneuppgifterna meddelats, huruvida den uppburna förmånen avsett *hela året* eller *del av året*. I andra fall har arbetsgivaren angivit tidrymden approximativt t. ex. "januari—mars", vilket även godkänts av taxeringsmyndigheterna.

I samband med den översyn av bestämmelserna i taxeringsförordningen, som företages i anledning av Kungl. Maj:ts ovannämnda prop. nr 150, synes den ifrågavarande föreskriften böra uppmjukas i överensstämmelse med vad som sålunda enligt praxis i allmänhet tillämpats. En bestämmelse, som visat sig icke alltid kunna i praktiken efterlevas, bör icke lämnas oförändrad. Värdet ur kontrollsynpunkt av att erhålla uppgift om den tidrymd, en avlöningsförmån avser, bör icke förringas, men i ovan angivna och liknande fall står värdet därav icke i rimlig proportion till det arbete detta obligatoriska uppgiftslämnande medför. Den möjligheten står ju alltid taxeringsmyndigheterna till buds att, om så i visst fall befinnes påkallat, genom anmaning införskaffa kompletterande uppgifter.

Under åberopande av vad vi ovan anfört hemställa vi,

att riksdagen för sin del måtte besluta,

att 37 § 2 mom. andra stycket i det förslag till taxeringsförordning, som framlagts i Kungl. Maj:ts proposition nr 150 till innevarande års riksdag, liksom ock 33 § 2 mom. andra stycket i det i samma proposition framlagda förslaget till förordning om ändring i taxeringsförordningen den 28 september 1928 (nr 379) skall erhålla följande lydelse:

Avser sådan förmån, varom i 1 mom. första och andra punkterna förmäles, endast en del av året, skall upplysning meddelas om den tidrymd, för vilken förmånen utgått. Om fullgörandet av denna uppgiftsskyldighet är förenat med betydande svårighet för uppgiftslämnaren, må dock i stället meddelas, huruvida förmånen avsett hela året eller del av året.

Stockholm den 17 oktober 1956

Walter Edström

Erik Strandh
